

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 30 juni 2010

Nr 620—628

INNEHÅLL

Nr		Sidan
620	Lag om hantering av översvämningsrisker	2109
621	Lag om ändring av 2 kap. 11 a § och 16 kap. 23 a § i vattenlagen	2116
622	Lag om ändring av 50 och 52 § i miljöskyddslagen	2117
623	Lag om ändring av lagen om vattenvårdsförvaltningen	2118
624	Lag om ändring av vägtrafiklagen	2120
625	Statsrådets förordning om ändring av vägtrafikförordningen	2122
626	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 2 och 3 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för vissa prestationer som hänför sig till Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter	2126
627	Arbets- och näringsministeriets förordning om arbets- och näringsministeriets avgiftsbelagda prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärnanläggningar	2128
628	Arbets- och näringsministeriets förordning om arbets- och näringsministeriets avgiftsbelagda prestationer för övervakning av användningen av kärnenergi	2130

Nr 620

Lag

om hantering av översvämningsrisker

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Syfte

I denna lag föreskrivs om riskhanteringsförvaltningen för översvämningar.

Lagens syfte är att minska översvämningsrisker, att förebygga och lindra ogynnsamma följder av översvämningar och att främja beredskapen för översvämningar. Syftet är vidare att hanteringen av översvämningsrisker ska samordnas med förvaltningen av avrinningsområdet i övrigt, med iakttagande av hållbart nyttjande av vattentillgångarna och skyddsbehoven.

RP 30/2010
JsUB 9/2010
RSv 91/2010

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *översvämning* tillfälligt vattentäckt mark till följd av förhöjt vattenstånd i vattendrag, förhöjt havsvattenstånd eller ansamling av dagvatten,

2) *översvämningsrisk* en kombination av sannolikheten för översvämning och möjliga ogynnsamma följder för människors hälsa, säkerheten, miljön, infrastrukturen, den ekonomiska verksamheten och kulturarvet i samband med en översvämning,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG, EUT nr L 288, 6.11.2007, s. 27

84—2010

3) *dagvatten* regn- eller smältvatten som samlas på markytan eller motsvarande ytor i tätt bebyggda områden,

4) *avrinningsområde* ett avrinningsområde enligt 2 § 6 punkten i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004),

5) *delavrinningsområde* ett delavrinningsområde enligt 2 § 7 punkten i lagen om vattenvårdsförvaltningen,

6) *vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen,

7) *internationellt vattenförvaltningsområde* ett vattenförvaltningsområde enligt 3 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen som bildas av ett avrinningsområde som sträcker sig in på en annan stats territorium,

8) *samordnande närings-, trafik- och miljöcentral* den samordnande närings-, trafik- och miljöcentralen i ett vattenförvaltningsområde enligt 6 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

3 §

Myndigheter

Jord- och skogsbruksministeriet styr och följer verkställigheten av denna lag i samarbete med inrikesministeriet, kommunikationsministeriet och miljöministeriet.

Utöver det som föreskrivs i 4 – 6 § deltar statliga och kommunala myndigheter inom sina ansvarsområden i den riskhanteringsplanering för översvämningar som avses i denna lag.

4 §

Närings-, trafik- och miljöcentralernas uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralerna har till uppgift att

1) göra en preliminär bedömning av översvämningensriskerna i avrinningsområden och i kustområden,

2) bereda ett förslag där områden med betydande översvämningensrisk i avrinningsområden och kustområden anges,

3) utarbeta kartor över översvämningenshotade områden och kartor över översvämningensrisker i avrinningsområden och kustområden,

4) bereda förslag till planer för hantering av översvämningensrisker för avrinningsområden och kustområden,

5) bistå kommunerna i den preliminära bedömningen av riskerna för dagvattenöversvämningar, med att ange områden med betydande översvämningensrisk och med utarbetandet av planer för hantering av översvämningensrisker.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska dessutom inom sina ansvarsområden sköta annan hantering av översvämningensrisker än den som avses i 1 mom. Centralerna har särskilt till uppgift att

1) sköta den planering som tjänar hanteringen av översvämningensrisker från vattendrag i andra områden än områden med betydande översvämningensrisk,

2) sköta myndighetssamarbetet och styra åtgärderna i vattendrag när översvämning hotar och vid översvämning,

3) ge rekommendationer om samordningen av vattenreglering och avtappning i vattendrag,

4) främja översvämningsskyddet och andra åtgärder som förbättrar hanteringen av översvämningensriskerna,

5) sköta den hydrologiska övervakningen samt vattenläges- och översvämningensvarningstjänsten i samarbete med Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet,

6) utföra andra uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer och som behövs för att hantera översvämningensrisker.

Jord- och skogsbruksministeriet kan bestämma att en närings-, trafik- och miljöcentral ska sköta de uppgifter som avses i denna paragraf inom en annan närings-, trafik- och miljöcentralens verksamhetsområde.

5 §

Kommunens, landskapsförbundets och det lokala räddningsväsendets uppgifter

Kommunen, landskapsförbundet och det lokala räddningsväsendet deltar i riskhanteringsplaneringen för översvämningar i avrinningsområden och kustområden i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Kommunen sköter riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar på det sätt som anges i 19 §.

6 §

Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutets uppgifter

Finlands miljöcentral och Meteorologiska institutet producerar inom sina ansvarsområden experttjänster som behövs för att hantera översvämningsrisker.

7 §

Preliminär bedömning av översvämningsrisker

Den preliminära bedömningen av översvämningsrisker görs utifrån de uppgifter som finns om tidigare inträffade översvämningar och tillgänglig information om hur klimatet och vattenförhållandena har förändrats med beaktande också av hur klimatet förändras på lång sikt.

8 §

Områden med betydande översvämningsrisk

Ett område där det på grundval av den bedömning som avses i 7 § konstateras föreligga möjliga betydande översvämningsrisker, eller där sådana kan förväntas uppstå, anges som område med betydande översvämningsrisk. Vid bedömning av hur betydande översvämningsrisken är ska beaktas sannolikheten för översvämningen samt följande ur allmän synpunkt ogynnsamma följder som översvämningen eventuellt orsakar:

1) ogynnsamma följder för människors hälsa eller säkerhet,

2) långvariga avbrott i nödvändighetstjänster så som vattentjänster, energiförsörjning, datakommunikation, vägtrafik eller annan motsvarande verksamhet,

3) långvariga avbrott i ekonomisk verksamhet som tryggar samhällets vitala funktioner,

4) långvariga eller omfattande ogynnsamma följder för miljön, eller

5) oersättliga ogynnsamma följder för kulturarvet.

Vid bedömning av hur betydande över-

svämningsrisken är ska också regionala och lokala omständigheter beaktas.

Jord- och skogsbruksministeriet anger på framställning av närings-, trafik- och miljöcentralen områdena med betydande översvämningsrisk inom avrinningsområden och kustområden. Ministeriets beslut får inte överklagas genom separata besvär.

9 §

Översvämningskartor

För områden med betydande översvämningsrisk som avses i 8 § utarbetas kartor som visar utbredningsområdet för översvämningar med olika stor sannolikhet (*kartor över översvämningshotade områden*) och kartor som visar eventuella ogynnsamma följder av dessa (*kartor över översvämningsrisker*).

10 §

Planer för hantering av översvämningsrisker

Planer för hantering av översvämningsrisker (*riskhanteringsplaner*) ska utarbetas för varje avrinningsområde med ett eller flera angivna områden med betydande översvämningsrisk och för kustområden med betydande översvämningsrisk. Om risken för översvämningar från vattendrag och från förhöjt havsvattenstånd gäller samma område kan det upprättas en gemensam riskhanteringsplan för avrinningsområdet och kustområdet. Riskhanteringsplanerna för dagvattenöversvämningar utarbetas för de områden som avses i 19 § 2 mom.

I riskhanteringsplanen ska för varje område med betydande översvämningsrisk anges mål för hanteringen av översvämningsrisker och åtgärder som syftar till att uppnå målen. Om det med hänsyn till de övergripande omständigheterna anses ändamålsenligt ska det vid valet av åtgärder strävas efter att minska sannolikheten för översvämningar och att använda andra metoder att hantera översvämningsrisker än sådana som baserar sig på översvämningssskyddskonstruktioner. I riskhanteringsplanen ska det redogöras för kostnaderna och nyttan samt prioritetsordningen i fråga om åtgärderna.

11 §

Målen för hanteringen av översvämningsrisker

Ett mål för hanteringen av översvämningsrisker är att minska de ogynnsamma följder som avses i 8 § 1 mom. Dessutom ska det strävas efter att de ogynnsamma följder som uppstår i avrinningsområdet på grund av översvämningar från vattendraget som helhet betraktade blir så små som möjligt.

12 §

Samordning av hantering av översvämningsrisker och vattenvård

Upprättandet och översynen av kartorna över översvämningshotade områden och kartorna över översvämningsrisker i ett avrinningsområde eller kustområde samt utarbetandet och översynen av riskhanteringsplanerna ska inom ett vattenförvaltningsområde samordnas med de uppgifter som anges i 5 § 1 mom. i lagen om vattenvårdsförvaltningen. Särskilt ska det ses till att de åtgärder som anges i riskhanteringsplanen samordnas med miljömålen i åtgärdsprogrammet enligt 12 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

Deltagandet och informationen enligt 17 § i denna lag ska till behövliga delar samordnas med förfarandena enligt 15 § i lagen om vattenvårdsförvaltningen.

13 §

Miljörapport

En miljörapport ska föreläggas som en del av riskhanteringsplanerna. Bestämmelser om miljörapporter finns i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005).

14 §

Riskhanteringsplanering i avrinningsområden som överskrider riksgränsen

Samordning av en riskhanteringsplan och vidare samarbete som riskhanteringsplaneringen förutsätter i ett avrinningsområde som

överskrider riksgränsen ordnas enligt vad som särskilt bestäms om detta i en internationell överenskommelse.

I ett avrinningsområde som avses i 1 mom. ska målet vara att samordna riskhanteringsplanen med motsvarande planer som gäller den del av avrinningsområdet som hör till en annan stat. Den kan kompletteras med mera detaljerade planer som samordnas i fråga om delavrinningsområden som överskrider riksgränsen.

En riskhanteringsplan får inte inbegripa åtgärder som genom sin omfattning eller sina konsekvenser avsevärt ökar översvämningsriskerna i den del av ett avrinningsområde som avses i 1 mom. och som hör till en annan stat, om inte åtgärderna har samordnats inom hela avrinningsområdet. Om konsekvenserna av sådana åtgärder riktar sig mot en i Sverige eller Norge belägen del av ett avrinningsområde som hör till en sådan internationell förvaltningsenhet för översvämningsrisker som avses i 28 § 2 mom., krävs dessutom att det har avtalats om åtgärderna med dessa stater. Vid bedömningen av en avsevärd ökning i översvämningsrisken tillämpas vad som bestäms i 8 § 1 mom.

15 §

Översvämningsgrupper

För sådana avrinningsområden och kustområden där det utifrån den preliminära bedömningen har angetts ett eller flera områden med betydande översvämningsrisk ska det finnas en översvämningsgrupp för det myndighetssamarbete som krävs för upprättandet av riskhanteringsplaner. Översvämningsgruppen består av representanter för de berörda närings-, trafik- och miljöcentralerna, landskapsförbunden, kommunerna och de lokala räddningsväsendena.

Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter översvämningsgruppen på förslag av det berörda landskapsförbundet. Om ett område med betydande översvämningsrisk är beläget på ett avrinningsområde där två eller flera landskapsförbund är verksamma, ska dessa lämna ett gemensamt förslag till ministeriet. Ministeriet bestämmer vilka organ som ska vara företrädare i översvämningsgruppen och

vilket av dem som ska vara ordförande för översvämningssgruppen och leda gruppens verksamhet.

Översvämningssgruppen kan tillsätta sektioner för att bereda ärenden som gruppen behandlar samt kalla in sakkunniga.

16 §

Översvämningssgruppernas uppgifter

Översvämningssgruppen ska

- 1) behandla de utredningar som har gjorts för riskhanteringsplanen,
- 2) uppställa målen för riskhanteringen,
- 3) godkänna förslaget till en plan och till de åtgärder som ingår i planen.

Översvämningssgruppen ska i de olika beredningsfaserna för riskhanteringsplanen etablera tillräcklig växelverkan med myndigheter, näringsidkare, mark- och vattenägare, vattenanvändare och representanter för berörda organisationer på områden med betydande översvämningssrisk inom avrinningsområdet eller kustområdet.

17 §

Deltagande och information

Närings-, trafik- och miljöcentralerna ska ge alla möjlighet att ta del av sådana förslag till angivande av områden med betydande översvämningssrisk och förslag till planer för hantering av översvämningssrisker som avses i 4 § 1 mom. samt av bakgrundshandlingarna till dem och att skriftligt eller elektroniskt framföra åsikter om förslagen. Vidare ska närings-, trafik- och miljöcentralerna begära de utlåtanden som behövs.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna publicerar i området en kungörelse på kommunernas anslagstavlor om att de förslag som avses i 1 mom. finns framlagda. Förslagen och bakgrundshandlingarna hålls till behövliga delar tillgängliga i kommunerna i området och publiceras i elektronisk form. Närings-, trafik- och miljöcentralerna informerar dessutom om förslaget till riskhanteringsplan i tidningar som utkommer allmänt i området eller på något annat sätt som de anser lämpligt och ordnar vid behov informationsmöten där allmänheten kan framföra sina åsikter.

18 §

Godkännande av riskhanteringsplaner för avrinningsområden och kustområden

Jord- och skogsbruksministeriet ska godkänna riskhanteringsplanerna för avrinningsområden och kustområden.

Beslutet om riskhanteringsplanen meddelas efter anslag och den som saken gäller anses ha fått del av beslutet när det meddelades.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i det avrinningsområde eller kustområde som avses i en riskhanteringsplan ska informeras om att planen har godkänts. Centralen ska kungöra godkännandet i kommunerna inom sitt verksamhetsområde och informera om godkännandet i tidningarna i tillräcklig omfattning. Närings-, trafik- och miljöcentralen informerar kommunerna och de myndigheter som har hörts tidigare under ärendets beredning om att riskhanteringsplanen har godkänts. En godkänd riskhanteringsplan för ett avrinningsområde eller kustområde ska finnas framlagda i de kommuner vars område planen gäller.

19 §

Riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar

Varje kommun ska göra en preliminär bedömning av riskerna för översvämning från dagvatten, ange områden med betydande risk för dagvattenöversvämningar och utarbeta kartor över översvämningsshotade områden och kartor över översvämningssrisker med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 7 – 9 §. Kommunens beslut om angivande av områden med betydande översvämningssrisk får inte överklagas genom separata besvär.

Kommunen ska utarbeta en riskhanteringsplan för områden som har angetts som områden med betydande risk för dagvattenöversvämningar, med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i 10 och 11 § och i 12 § 1 mom. När planen utarbetas ska man också iaktta vad som i 9 § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) föreskrivs om utredning av miljökonsekvenserna. Kom-

munen godkänner riskhanteringsplanen för dagvattenöversvämningar.

För deltagande i och information om riskhanteringsplaneringen för dagvattenöversvämningar gäller i tillämpliga delar vad som i 62, 65 och 67 § i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om planläggningsförfarande och växelverkan.

20 §

Översyn

Den preliminära bedömningen av översvämningssrisker, angivande av områden med betydande översvämningssrisk, kartorna över översvämningsshotade områden och kartorna över översvämningssrisker samt riskhanteringsplanerna ska till behövliga delar ses över vart sjätte år. För översynen gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs om den preliminära bedömningen av översvämningssrisker, angivandet av områden med betydande översvämningssrisk, utarbetandet av kartor över översvämningsshotade områden och kartor över översvämningssrisker och om beredningen och godkännandet av riskhanteringsplanerna.

21 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om

1) innehållet i och översynen av den preliminära bedömningen av översvämningssrisker, innehållet i och översynen av kartorna över översvämningsshotade områden och kartorna över översvämningssrisker och innehållet i, översynen av och beredningen av riskhanteringsplanen samt om de tidsfrister som ska iakttas vid riskhanteringsplaneringen,

2) de tidsfrister som ska iakttas vid deltagande och lämnande av information enligt 17 §.

Genom förordning av statsrådet får dessutom utfärdas bestämmelser om

1) samordningen av riskhanteringsplaner och förvaltningsplaner för vattenförvaltningsområden,

2) tillsättandet av och mandattiden för översvämningssgruppen enligt 15 §,

3) Finlands miljöcentrals och Meteorologiska institutets uppgifter i anslutning till hanteringen av översvämningssrisker.

22 §

Överklagande

Ett beslut av jord- och skogsbruksministeriet om godkännande av en riskhanteringsplan får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får överklagas på den grund att beslutet är lagstridigt. Ministeriets beslut kan verkställas även om det överklagas.

Besvärsrätt har

1) den vars rättigheter, skyldigheter eller intressen kan påverkas av beslutet,

2) de kommuner, landskapsförbund och lokala räddningsväsenden som berörs,

3) myndigheter som bevakar allmänna intressen,

4) lokala eller regionala registrerade föreningar och stiftelser vilkas syfte är att främja miljö- eller naturskyddet eller nyttjandet av vattentillgångarna och vilkas verksamhetsområde riskhanteringsplanerna gäller.

I fråga om överklagande av ett beslut av en kommun om godkännande av riskhanteringsplaner för dagvattenöversvämningar tillämpas vad som i 188 § och i 191 § 1 och 2 mom. i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om sökande av ändring och besvärsrätt i fråga om ett beslut om godkännande av en detaljplan.

23 §

Beaktande av riskhanteringsplanerna

Statliga och kommunala myndigheter samt regionutvecklingsmyndigheter ska i tillämpliga delar i sin verksamhet beakta de riskhanteringsplaner som har godkänts av jord- och skogsbruksministeriet enligt 18 § och av kommunen enligt 19 §.

Vid beaktandet av riskhanteringsplaner iakttas dessutom vad som föreskrivs annanstans i lag.

24 §

Utlämnande av uppgifter

Myndigheterna ska avgiftsfritt till närings-, trafik- och miljöcentralen och till behöriga kommunala myndigheter lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för planeringen av hantering av översvämningsrisker.

Det som bestäms i 1 mom. gäller också den som enligt lag är skyldig att i sin verksamhet förbereda sig för undantagsförhållanden eller störningar och exceptionella situationer.

25 §

Uppgiftslämnande

Kommunen ska förse närings-, trafik- och miljöcentralen med uppgifter om de områden med betydande översvämningsrisk som avses i 19 § 1 mom. och med exemplar av de kartor som avses i det momentet och de godkända riskhanteringsplaner som avses i 19 § 2 mom.

26 §

Informationssystem

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral ska förvalta ett informationssystem i vilket de kartor som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten, de beslut som avses i 8 § 3 mom. och i 15 § 2 mom., de riskhanteringsplaner som avses i 18 § och de uppgifter som avses i 25 § förs in.

Nådendal den 24 juni 2010

Genom förordning av statsrådet får föreskrivas om andra uppgifter som ska föras in i informationssystemet.

27 §

Tillgängliggörande av uppgifter för allmänheten

Finlands miljöcentral ska sörja för att uppgifter om områden med betydande översvämningsrisk, kartorna över översvämningshotade områden och kartorna över översvämningsrisker samt de godkända riskhanteringsplanerna finns tillgängliga för allmänheten i ett datanät.

28 §

Förvaltningsenhet för översvämningsrisker

Ett vattenförvaltningsområde bildar en förvaltningsenhet för översvämningsrisker och ett internationellt vattenförvaltningsområde en internationell förvaltningsenhet för översvämningsrisker.

I fråga om kontaktkommissionen för en internationell förvaltningsenhet för översvämningsrisker föreskrivs genom förordning av statsrådet.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2010.

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 621

L a g

om ändring av 2 kap. 11 a § och 16 kap. 23 a § i vattenlagen

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen (264/1961) 2 kap. 11 a § och 16 kap. 23 a §, sådana de lyder, 2 kap. 11 a § i lag 1301/2004 och 16 kap. 23 a § i lag 1391/2009, som följer:

2 kap.

Allmänna stadganden om byggande i vattendrag

11 a §

Vid bedömningen enligt 11 § i detta kapitel av den nytta, skada och olägenhet som byggandet medför ska hänsyn tas till de omständigheter som berör vattenstatusen och vattenanvändningen inom projektets influensområde enligt vad som har angetts i den förvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen ska dessutom hänsyn tas till vad som i den riskhanteringsplan som avses i lagen om hantering av översvänningsrisker (620/2010) har angetts om översvänningsriskerna inom projektets influensområde och målen för hanteringen av översvänningsris-

kerna samt om de åtgärder som syftar till att uppnå målen.

16 kap.

Handläggning av ansökningsärenden i regionförvaltningsverket

23 a §

Om ansökan gäller ett projekt enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, ska av regionförvaltningsverkets beslut framgå på vilket sätt bedömningen enligt nämnda lag har beaktats. Av tillståndsbeslutet ska dessutom framgå hur förvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen och riskhanteringsplanen enligt lagen om hantering av översvänningsrisker har beaktats.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

RP 30/2010
JsUB 9/2010
RSv 91/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG, EUT nr L 288, 6.11.2007, s. 27

Nr 622

L a g**om ändring av 50 och 52 § i miljöskyddslagen**

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (86/2000) 50 § 2 mom. och 52 § 3 mom., sådana de lyder i lag 1300/2004, som följer:

50 §

Inverkan av vissa planer och program

I tillståndet ska vid bedömning av betydande förorening enligt 42 § 1 mom. 2 punkten beaktas vad som har sagts om de omständigheter som berör vattnens status och vattenanvändningen inom projektets influensområde i den förvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårdsförvaltningen. I tillståndet ska vid bedömning av lämpligheten av verksamhetens placering enligt 6 § 2 mom. samt vid meddelande av tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor enligt 43 § 3 mom. beaktas vad som har sagts om verksamhetens placeringsplats och influensområde i en riskhanteringsplan som avses i lagen om hantering av översvänningsrisker (620/2010).

Nådendal den 24 juni 2010

52 §

Tillståndsbeslutets innehåll

Om lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på ett projekt, ska det framgå av tillståndsbeslutet hur bedömningen har beaktats vid tillståndsprövningen. Av tillståndsbeslutet ska dessutom framgå hur förvaltningsplanerna enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen och riskhanteringsplanerna enligt lagen om hantering av översvänningsrisker har beaktats.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2010.

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

RP 30/2010
JsUB 9/2010
RSv 91/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG, EUT nr L 288, 6.11.2007, s. 27

Nr 623

L a g

om ändring av lagen om vattenvårdsförvaltningen

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004) 1 § 2 mom., 12 § 2 mom.
4 punkten och 22 § 1 mom. 4 punkten samt
fogas till 12 § 2 mom. en ny 5 punkt som följer:

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att vid vattenvårdsförvaltningen hänsyn ska tas inte bara till vattnens kvalitet utan även till att vattentillgången är tillräcklig och vattenanvändningen hållbar samt till vattentjänsterna och den ekonomiska analysen av dessa, till hantering av översvämningsrisker och tillgången på vatten för rekreation, till de sjukdomar som sprids via vatten samt till skyddet av akvatiska ekosystem och sådana terrestra ekosystem och våtmarker som står i direkt kontakt med dem.

12 §

Åtgärdsprogram

Åtgärdsprogrammet skall innehålla uppgifter om

4) kombinationer av alternativa åtgärder,
5) de åtgärder, i form av en sammanfattning, som beträffande det i åtgärdsprogrammet avsedda området föreslagits i de riskhanteringsplaner som avses i lagen om hantering av översvämningsrisker (620/2010) och en redogörelse för åtgärdernas inverkan på de miljömål som har ställts upp för vattenvården.

22 §

Konstgjorda eller kraftigt modifierade vattenförekomster

En genom byggande eller på annat sätt fysiskt modifierad vattenförekomst kan benämnas konstgjord eller kraftigt modifierad i förvaltningsplanen, om de ändringar av de hydromorfologiska egenskaperna som behövs för uppnåendet av god ekologisk status medför betydande skadliga effekter på miljön eller följande verksamheter:

RP 30/2010
JsUB 9/2010
RSv 91/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG, EUT nr L 288, 6.11.2007, s. 27

4) vattenreglering, hantering av översväm-
ningsrisker eller markavvattning, eller

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2010.

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Nr 624

L a g

om ändring av vägtrafiklagen

Given i Nådendal den 24 juni 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen (267/1981) 2 § 3 och 7 punkten, 27 § 2 mom. 1 punkten, 33 §, 48 § 3 mom. och 49 § 3 mom. 4 punkten, av dem 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 117/1992 och 49 § 3 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 1291/2009, som följer:

2 §

Definitioner

I vägtrafiklagstiftningen avses med:

3) *vägren* längsgående del av väg som med kantlinje avskilts från körbana;

7) *gångbana* för gående avsedd del av väg som i konstruktionshänseende avskilts från körbana eller särskild del av väg eller särskild väg;

27 §

Förbud i fråga om stannande och parkering

Det är förbjudet att stanna och parkera:

1) på gångbana, skyddsväg, cykelbana och fortsättning på cykelbana samt inom ett avstånd av fem meter före skyddsväg, korsande cykelbana eller fortsättning på cykelbana;

33 §

Körning och parkering på gårdsgata

Körhastigheten på en gårdsgata ska anpassas till gångtrafiken och får inte överskrida 20 km/h.

Förare av fordon ska på en gårdsgata lämna gående fri passage.

Parkering på en gårdsgata är tillåten på en markerad parkeringsplats. Parkering av cyklar, mopeder och fordon som är försedda med parkeringstillstånd för handikappad är dock tillåten utanför en markerad parkeringsplats, om det inte medför oskälig olägenhet för användningen av gårdsgatan.

48 §

Undantagsstadganden

Fordon som används i väghållningsarbete eller motsvarande arbete på eller invid väg får utan hinder av bestämmelserna i 8—12, 33, 33 a och 33 b § framföras på det sätt som

påkallas av omständigheterna och med iakttagande av behövlig försiktighet.

4) Trafiksäkerhetsverket eller polisen förordnar att reglera trafiken vid specialtransporter,

49 §

Personer som reglerar trafiken

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010.

För säkerställande av trygg och smidig trafik får trafiken regleras också av dem som

Nådendal den 24 juni 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Sirkka-Liisa Anttila

Nr 625

Statsrådets förordning om ändring av vägtrafikförordningen

Given i Helsingfors den 23 juni 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i vägtrafikförordningen (182/1982) den punkt i 16 § som gäller märkena 361 och 363, 36 a, 37 och 44 a § samt 51 § 1 mom., sådana de lyder, den punkt i 16 § som gäller märkena 361 och 363 samt 51 § 1 mom. i förordning 1133/1998, 36 a § i förordning 415/1997, 37 och 44 a § i förordning 163/1992, och *fogas* till 13 §, sådan den lyder i förordningarna 328/1994 och 961/2008, en ny punkt som gäller märke 141 a och till 40 §, sådan den lyder i förordning 163/1992, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

13 §



141 a. Fartguppar

Märke 141 a

Med märket kan varnas för fartgupp, upphöjd sk yddsväg eller annan motsvarande konstruktion.

16 §



361. Hastighetsbegränsning

Märke 361

Talet på märket anger ett fordon's största tillåtna hastighet i kilometer per timme. Märket gäller på vägen i fråga fram till följande märke 361—363, 572, 573 eller 575. Märket upphör att gälla även vid märke 571, om inte en ny hastighetsbegränsning har angetts med ett vägmärke omedelbart efter märke 571.

På en väg där hastighetsbegränsningen är högst 30 km/h kan det finnas fartguppar,

upph

öjda skyddsvägar eller andra motsvarande konstruktioner, för vilka inget vägmärke varnar särskilt, eller andra konstruktioner som sänker hastigheten och som inte särskilt anges med trafikordningar eller på något annat motsvarande sätt.

Märke 361 och tillägsskylten "Allmän begränsning" kan vid behov ange övergång från en väg eller ett område med hastighetsbegränsning till ett område med allmän hastighetsbegränsning. Märke 361 och tillägsskylten "Zon" kan vid behov ange övergång från en sådan väg inom en hastighetsbegränsningszon, på vilken hastighetsbegränsningen har angetts med märke 361, tillbaka till zonen.



363. Hastighetsbegränsningszon

Märke 363

Talet på märket anger fordons högsta tillåtna hastighet i kilometer per timme inom det område som begränsas av märken. Inom området kan om största tillåtna hastighet föreskrivas något annat med märkena 361, 363 eller 365. På ett område där hastighetsbegränsningen är högst 30 km/h kan det finnas fartgubbar, upphöjda skyddsvägar eller andra motsvarande konstruktioner, för vilka inget vägmärke varnar särskilt, eller andra konstruktioner som sänker hastigheten och som inte särskilt anges med trafikordningar eller på något annat motsvarande sätt.

36 a §

Mellan cykelfält och annat körfält används en körfältslinje eller spärrlinje som är bredare än normalt. Längdförhållandet mellan körfältslinjens delinje och mellanrum är 1:1.

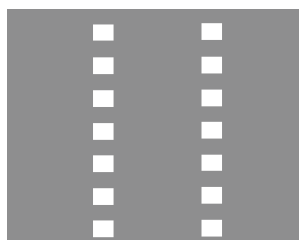
Cykelfält anges med sådan vägmarkering enligt 45 § som anger den del av körbanan som är avsedd för cykeltrafik. Cykelfältet får användas av alla fordon som ämnar gruppera sig för att svänga. Cykelfältet får även användas

för körning till hastigheter, parkeringsplatser och busshållplatser.

I en trafikljusreglerad korsning kan en väntplats för cyklister och mopedister markeras i kombination med ett cykelfält. På väntplatserna används den vägmarkering enligt 45 § som anger den del av vägen som är avsedd för cykeltrafik.



Skyddsväg



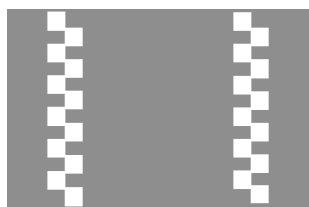
En cykelbanas fortsättning



Körfältspil



Körfältspil på cykel- eller gångbana



Fartgupp

37 §

En skyddsväg kan anges med vit randning i körbanans riktning.

En cykelbanas fortsättning markeras med två vita streckade linjer. Markeringen anger platsen där en cyklist eller mopedist, som kommer från en cykelväg, ska korsa körbanan. Markeringen kan också användas på andra platser där cyklist eller mopedister ska korsa körbanan.

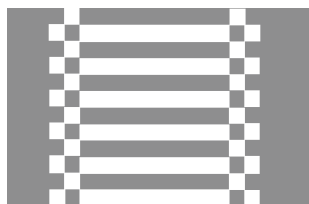
Om en cykelbanas fortsättning markeras parallellt med eller i mitten av en skyddsvägsmarkering ska ingen streckad linje markeras på den sida där skyddsvägen finns.

40 §

På en enkelriktad körbana kan färdriktningen på körfältet anges med körfältspil.

44 a §

Fartgupp, upphöjd skyddsväg eller annan motsvarande konstruktion markeras med en vit rutmarkering.



Upphöjd skyddsväg

51 §

Hastighetstävlingar för personbilar och motorcyklar får arrangeras endast på avstängda vägar. För avstängning av en väg krävs tillstånd. Kommunstyrelsen beviljar tillstånd för trafikleder som ingår i en detaljplan. I övriga fall beviljas tillståndet av den polisinrätning inom vars verksamhetsområde körrutten eller huvuddelen av den är belägen. Tillståndsmyndigheten ska höra väghållaren innan den beviljar tillstånd.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010. Sådana vägmärken och vägmarkeringar som varnar för fartgubbar samt sådana vägmarkeringar för fortsättning på cykelbana som motsvarar de bestämmelser som gäller vid förordningens ikraftträdande får användas till utgången av 2017.

Helsingfors den 23 juni 2010

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Överingenjör Mikko Karhunen

Nr 626

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 2 och 3 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för vissa prestationer som hänför sig till Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter**

Given i Helsingfors den 22 juni 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut *ändras* i jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter för vissa prestationer som hänför sig till Forststyrelsens offentliga förvaltningsuppgifter (721/2008) 2 § 1 mom. 6 punkten och 3 mom. samt 3 § 1 mom. 1—2 punkten som följer:

2 §

Offentlighetsrättsliga prestationer som bestäms enligt självkostnadsvärdet

6) personligt tillstånd för älgjakt på ett visst område:

- dygn12 €
- säsong42 €

Tillstånd som söks med elektroniska kommunikationsmedel (*mobiltillstånd*) kan beviljas enligt följande:

– personliga tillstånd för jakt på småvilt enligt jaktområde i enlighet med tabellen nedan

Tillståndstyp	Avgift €		
	Avgift för tiden 10.9–31.10	Avgift för tiden 10.9–31.10	Avgift för tiden 1.8–9.9 och 1.11–30.4 för jakt på annat vilt än hönsfågel
Tillståndets giltighet/dygn	Vildmarks-skog €	Jakt-skog €	Vildmarks- och jaktskog €
1	22,10 + mobil-samtals-avgift (msa)	20,12 + msa	10,02 + msa

2	—	—	19,12 + msa
3	—	—	22,10 + msa

– säsongstillstånd för jakt på små rovdjur för tiden 1.8–30.4 8,03 € + msa
 – personligt tillstånd för jakt på björn i renskötselområdet eller utanför renskötselområdet för innehavare av ett gemensamt tillstånd:

dygn	25,16 € + msa
säsong	42,30 € + msa

– tillstånd för fiske med handredskap enligt följande:

tillstånd för fiske i hela landet, utom kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki	
vecka	15,07 € + msa
år	30,21 € + msa

3 §

Offentlighetsrättsliga prestationer vars avgift är lägre än självkostnadsvärdet

För följande offentlighetsrättsliga prestationer tas en fast avgift ut som är lägre än prestationernas självkostnadsvärde:

1) personliga tillstånd för jakt på småvilt inklusive hönsfågel för personer under 18 år

–10 €/vecka
 – mobiltillstånd.....10,02 € + msa/vecka

2) tillstånd för fiske med handredskap i hela landet, utom kommunerna Enontekis, Enare och Utsjoki, för personer under 18 år

– vecka..... 5 €

- år..... 15 €
 - mobiltillstånd 4,97 € + msa/vecka
 - mobiltillstånd 15,07 € + msa/år
- -----

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 juni 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringsråd Vilppu Talvitie

Nr 627

Arbets- och näringsministeriets förordning**om arbets- och näringsministeriets avgiftsbelagda prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärnanläggningar**

Given i Helsingfors den 24 juni 2010

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994 samt med stöd av 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), sådant detta lagrum lyder i lag 495/2005:

1 §

För arbets- och näringsministeriets offentligt-rättsliga prestationer som sammanhänger med förfarandet vid miljökonsekvensbedömning av kärnanläggningar enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) tas ut avgifter enligt detta beslut.

2 §

Prestationer för vilka fasta avgifter tas ut är
1) kontaktmyndighetens utlåtande om ett program för miljökonsekvensbedömning:

– grundavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt 6 700 euro

– tilläggsavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt, om projektet i programmet har två eller flera alternativa förläggningkommuner; tilläggsavgift för varje alternativ förläggningkommun utöver den första 1 700 euro

– utlåtande om en ändring av ett realiserat kärnanläggningsprojekt 3 400 euro

2) kontaktmyndighetens utlåtande om en konsekvensbeskrivning:

– grundavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt 8 400 euro

– tilläggsavgift för utlåtande om ett nytt kärnanläggningsprojekt, om projektet i konsekvensbeskrivningen har två eller flera alter-

nativa förläggningkommuner; tilläggsavgift för varje alternativ förläggningkommun utöver den första 2 500 euro

– utlåtande om en ändring av ett realiserat kärnanläggningsprojekt 5 000 euro

För utlåtande om ett program för miljökonsekvensbedömning eller en konsekvensbeskrivning som gäller flera kärnanläggningar tas ut en avgift enligt 1 mom., om kärnanläggningarna funktionellt eller till följd av sitt läge utgör en enhetlig helhet.

3 §

För ett annullerat förfarande som gäller ett program för miljökonsekvensbedömning eller en konsekvensbeskrivning tas för behandlingen av programmet eller beskrivningen ut hälften av den avgift som avses i 2 §, om arbets- och näringsministeriet har informerat och begärt utlåtanden om programmet eller konsekvensbeskrivningen.

4 §

Utöver de avgifter som avses i 2 och 3 § tar arbets- och näringsministeriet av den som är ansvarig för projektet ut de kostnader som ministeriet har erlagt för tjänster som har köpts i anslutning till informerandet och hörandet enligt lagen om förfarandet vid miljö-

konsekvensbedömning samt kostnader för översättningar som behövs för bedömning av sådana konsekvenser som överskrider statsgränserna.

4 a §

I fråga om avgifter för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. beslutar arbets- och näringsministeriet med iakttagande av vad som

föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010 och gäller till och med den 28 februari 2011.

Denna förordning tillämpas på de konsekvensbedömningsprogram och konsekvensbeskrivningar som efter förordningens ikraftträdande tillställs arbets- och näringsministeriet för utlåtande.

Helsingfors den 24 juni 2010

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör *Eriika Melkas*

Nr 628

Arbets- och näringsministeriets förordning**om arbets- och näringsministeriets avgiftsbelagda prestationer för övervakning av användningen av kärnenergi**

Given i Helsingfors den 24 juni 2010

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994 samt med stöd av 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), sådant detta lagrum lyder i lag 495/2005:

1 §

För arbets- och näringsministeriets prestationer enligt kärnenergilagen (990/1987) för övervakning av användningen av kärnenergi tas avgifter ut till staten i enlighet med denna förordning.

2 §

Offentlighetsrättsliga prestationer som avses i 6 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) är

1) arbets- och näringsministeriets tillståndsbeslut enligt kärnenergilagen och behandling av tillståndsansökan vid arbets- och näringsministeriet,

2) beslut om förhandsbesked som avses i 8 § 3 mom. i kärnenergilagen,

3) beslut om överföring av ombesörjnings-skyldighet,

4) beslut om upphörande av ombesörjningsskyldighet,

5) beslut om obligatoriskt samarbete vid avfallshantering, samt

6) annan övervakning än de beslut som nämns i 1—5 punkten och som sammanhänger med övervakningen av kärnavfallshantering-en och reserveringen av medel för kostnader för kärnavfallshanteringen.

3 §

För de prestationer som nämns i 2 § tas avgifter ut enligt en prislista som finns som bilaga.

För en ansökan om ändring av tillståndsvillkoren som avses i 25 § 2 mom. i kärnenergilagen tas tre fjärdedelar ut av den avgift som nämns i prislistan.

3 a §

I fråga om avgifter för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. beslutar arbets- och näringsministeriet med iakttagande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010 och gäller till och med den 28 februari 2011.

Denna förordning tillämpas på ansökningar som anhängiggörs efter förordningens ikraftträdande.

Helsingfors den 24 juni 2010

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*Överinspektör *Eriika Melkas*

Prislista

<i>Beslut eller prestation</i>	<i>Avgift i euro</i>
1. Tillstånd att använda kärnenergi	
1.1. Tillstånd att ingå och fullgöra ett privaträttsligt avtal	440,-
1.2. Tillstånd att temporärt använda kärnanläggning i transportmedel på finskt område	8 410,-
2. Förhandsbesked om tillståndsplikt enligt 8 § 3 mom. i kärnenergilagen	250,-
3. Lämnande av tillståndsansökan utan prövning	250,-
4. Kärnavfallshantering	
4.1. Årlig övervakningsavgift för kärnavfallshantering	
4.1.1. Avfallshanteringskyldiga, vilkas ombesörjningsskyldighet omfattar nedläggning av en kärnanläggning med stor allmän betydelse	6 220,-
4.1.2. Övriga avfallshanteringskyldiga	1 350,-
4.2. Beslut om överföring av ombesörjningsskyldighet	6 060,-
4.3. Beslut om att ombesörjningsskyldighet upphör	6 060,-
5. Reservering av medel för kostnader för kärnavfallshanteringen	
5.1. Årlig övervakningsavgift för kärnavfallshantering	
5.1.1. Avfallshanteringskyldiga, vilkas ombesörjningsskyldighet omfattar nedläggning av en kärnanläggning med stor allmän betydelse	8 000,-
5.1.2. Övriga avfallshanteringskyldiga	1 700,-

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 620—628, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182